

[Alfred Jensen.]

men ikke efter Arbejdernes moralske Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde forleden Dag fra denne Talerstol, at de rige var blevet rigere, og de fattige var blevet fattigere, og jeg fik i alt Fald det ud af det, at han var fortørnet over dette Forhold. Det er vi mange, der er. Men maa Konsekvensen saa ikke være den, at alle vi, der er blevet fattigere, maa slutte os sammen for at modvirke en yderligere Fattiggørelse af Befolkningen, til Angreb paa de rige? For Arbejderens Vedkommende er der kun een Vej, det er de faglige Organisationer, det er det bedste Værn, vi har, men det er det, Loven søger at pille ved. Den søger at rokke ved det gode Grundlag, vi har haft at arbejde paa, ved at skyde en Kile ind. Alle de Ord, der siges om at komme de enkeltstillede til Hjælp, lyder jo meget smukt, men i Realiteten gaar man andres Ærinde, for man svækker Organisationerne, svækker de fattiges Front mod de rige. Men det er naturligvis ogsaa det, de bageste Bagmænd ønsker skal ske.

Der har været nævnt Brandt-Sagen, Sagen fra den lille Virksomhed paa Aaboulevarden, og det er blevet hævdet, at i den Sag, der var anlagt mod de 8 Sadelmagere, var i alt Fald Loven om Værn for Arbejds- og Erhvervsfrihed ophævet. Ja, den var det maaske for de 8 Sadelmageres Vedkommende, men den var det i hvert Fald ikke over for „Social-Demokraten“ og ej heller over for „Arbejderbladet“, idet der har været truet med at anlægge Sag mod „Social-Demokraten“ og der anlagt Sag mod „Arbejderbladet“, og det er efter Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Denne Virksomhed paa Aaboulevarden, der i Lighed med mange andre Virksomheder her i Landet i Ly af Valutaloven har kunnet svinge sig op til en Højde, som den ikke tidligere har haft, har ikke villet indgaa paa nogen Overenskomst med sine Arbejdere, har ikke ønsket, at de skulde være organiserede, og har ej heller betalt dem den Løn, som Organisationens Medlemmer oppebærer hos andre Arbejdsgivere, men her har Loven ogsaa virket hindrende for, at Fagbevægelsen kunde drage en saadan Virksomhed ind under Overenskomstomraadet. Det er jo ikke saadan, at de Virksomheder, der ikke betaler tariffmæssig Løn, sælger deres Varer billigere end andre Virksomheder. Naar Varerne falbydes til Kunderne, maa man betale den saamme Pris, enten det saa er Arbejdsgiveren, Grossisten eller Detailhand-

leren, der skyder Mergevinsten, eller de enes om at dele den, det er ikke nemt at sige, men i alt Fald forsvinder den, og Arbejderne faar den ikke.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen talte om en Virksomhed, der udbetalte de samme Lønninger som dem, Organisationerne kræver, idet han omtalte en Sag fra Amager, hvor der var Konflikt med en Gartner, som udbetalte den samme Løn, som Arbejderne opnaaede andre Steder ved tilsvarende Arbejde. Ja, men hvorfor vil man saa ikke indgaa paa Overenskomst, naar man dog betaler den samme Løn? Er det ikke, fordi man i givet Tilfælde vil sænke Lønningerne eller forringe Arbejdsforholdene? Anderledes kan en Arbejder ikke se paa det. Naar derfor Loven nu anvendes mod de Organisationer, der træder i Aktion for at opnaa Overenskomst, saa maa den være rettet mod Fagforeningerne, og saa føles det saadan. Det er netop saadan, Arbejderne har indset og følt, og det er netop derfor, der i Befolkningen er Modvilje mod denne Lov, og Modviljen har været saa stor, at den har faaet det Navn, den har: Tugthusloven, og har bevaret det. Man har følt det som en særlig ondartet Lov mod Fagforeningerne.

Som jeg sagde ved første Behandling, er der maaske ikke sket saa mange Lovovertrædelser, men det skyldes i allerhøjeste Grad, at Fagorganisationernes Ledere og Medlemmer ikke har været interesserede i at lade deres Kasser tømme ved at overtræde en saadan Lov. Derfor har man holdt sig tilbage, og derfor er netop Ønsket, at Loven forsvinder nu, og derfor har Regeringspartierne netop faaet de mange Stemmer for at ophæve Loven. Det er med største Tilfredshed, vi ser, at det nu indstilles, at Lovforslaget vedtages i uændret Affattelse. Det maa siges, at det er det første Lovforslag, der reelt opfylder Vælgernes Ønsker. Det eneste, vi har at indvende, er, at det tager for lang Tid at faa det gennemført. Hvorfor har man ikke faaet det færdigbehandlet ved anden og tredie Behandling med det samme? Det har været gjort ved andre Lovforslag, det kunde ogsaa have været gjort med dette, saa havde vi været fri for mange Forespørgsler om, hvad vi tøver efter.

Jeg anbefaler Lovforslaget og Flertallets Indstilling.

Første Næstformand (Vamgaard): Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at jeg havde overhørt, at den forrige Taler, det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen,